

Gymnázium Jána Adama Raymana, Mudroňova 20, 08001 Prešov

Školská slohová práca

Úspešné jablko
(Beletrizovaný životopis)

Meno a priezvisko: Tomáš Mňahončák

Trieda: 1.A

Školský rok: 2021/2022

Konzept

ISBN 978-0-19-459857-6

[illegible]

Čistopis

Každý máme nejaké sny, v ktorých vidíme aj budúcnosť, avšak nie všetci vieme svoje sny naplniť. Ja, Steve Jobs som videl, akoby ten svet mohol vyzerat' a v živote sa mi naskytla príležitosť moje sny zrealizovať. Cesta k cieľu bola kľukatá a často ani neviem povedať, kde som nabral tú odvahu tak vytrvalo a tvrdohlavo ísť za svojim videním sveta. Vedel som, že dokážem urobiť svet dokonalejším a uľahčiť ľuďom život. Môj príbeh začal 24. februára 1955 trochu neštandardne a možno práve to bolo to rozhodujúce, čo ma priviedlo na moju životnú cestu.

Detstvo som prežil so svojimi adoptívnymi rodičmi v Kalifornii. Pravých rodičov som nepoznal takmer polovicu života, ale nikdy som ich nemal v láske. Otec bol automechanik a ja som s ním rád trávil čas v garáži, avšak práca s autami ma veľmi nezaujímal, viac ma fascinovala ich elektronika. Škola ma nebavila, bola pre mňa príliš jednoduchá, a tak som niekoľko ročníkov preskočil až na strednú.

Bavila ma len elektrotechnika natoľko, že som neváhal kontaktovať aj riaditeľa veľkej firmy Hewlett Packard a požiadať ho o diely, ktoré som potreboval. Ten bol prekvapený mojou gurážou a možno aj preto mi k tomu ponúkol letnú brigádu. Tam som sa zoznámil so Stevom Wozniakom, ktorý mal podobné záujmy ako ja. Po dokončení strednej školy som nastúpil na výšku, ktorá nesplnila moje očakávania, a tak som štúdium vzdal.

Nebolo to možno najmúdrejšie rozhodnutie, keďže najbližšie roky som musel prespávať u kamarátov a peniaze som získaval zbieraním fľaši od sódoiek. Nakoniec som sa rozhodol nájsť si prácu. Príležitosť som dostal v spoločnosti Atari, kde som ihneď dostal možnosť zarobiť si balík. Nebol som však dostatočne zručný, tak som požiadal o pomoc Wozniaka, ktorý bol v tomto obore expert. Dohodol som sa s ním, že sa rozdelíme na polovicu, ja som však dohodu nedodrжал. Nebolo to odo mňa správne, ale deliť sa s už zarobenými peniazmi je vždy ťažšie.

Pri odovzdávaní peňazí Wozniakovi som si všimol jeho vlastnoručne navrhnutý a zostrojený počítač. Hneď som uvidel potenciál a navrhol som mu, aby sme ho odprezentovali na výstave elektrotechniky. Veľkého obdivu sme sa však nedočkali. Zaujali sme iba majiteľa miestneho obchodu s počítačovými dielmi. Hneď som s ním vyjednal dodávku 50 počítačov za cenu 500 dolárov za kus. Tento model sme nazvali Apple I a zostrojili sme ho v mojej garáži.

Takto som ja, Steve Wozniak a Ronald Wayne za pomoci investorov založili v roku 1976 firmu, ktorú som pomenoval podľa môjho obľúbeného ovocia. Zostrojili sme ďalší model Apple II, ktorý bol úspešný najmä vďaka tomu, že sa mi ho podarilo dostať celý do jednej plastovej krabice. Neskôr sme spolu dosiahli ešte väčšieho úspechu, a to s počítačom Macintosh. Radosť ale netrvala dlho, mal som veľa dobrých nápadov, ale ostatní to nevideli rovnako. Začali spory medzi mnou a spoločníkmi vo firme, a tak sme sa rozdelili.

Odchod z Applu ma zdrvil. Ja som však nebol stavaný na skorý dôchodok a všetky svoje peniaze som použil na založenie novej firmy NeXT. Zo začiatku sa zdalo, že firma rýchlo skrachuje, no moje marketingové schopnosti a inovatívnosť ju postavili na nohy a po nejakom čase sa jej začalo dariť. Naopak Apple sa bezo mňa začínal potápať, a tak v snahe zachrániť

sa ma odkúpili a hneď som bol o 429 miliónov bohatší. Takmer ihneď som sa stal generálnym riaditeľom a pre firmu to bol nový začiatok.

Prvý úspech sme dosiahli predstavením iPodu, hudobného prehrávača, ktorý sa zmestí do vrecka. Vedel som, že to je dobrý smer a budúcnosť firmy. Rok 2007 bol ten, ktorým som sa zapísal do histórie. Predstavil som svetu iPhone, zariadenie ktoré spojilo telefón, hudobný prehrávač a internetový prehliadač. Toto zariadenie spôsobilo vo svete ošiaľ, nakoľko práve to ľuďom chýbalo a každý ho chcel mať vo vrecku. Stali sme sa synonymom úspešnej firmy.

Ďalšie generácie pokračovali na vlne úspechu. Ale ja som mal úplne iné starosti. Moje zdravotné problémy ma postupne začali dobiehať a ja som už nebol schopný plniť si svoje povinnosti generálneho riaditeľa. V auguste 2011 som rezignoval úplne. Dúfal som, že moje zdravie sa mi vráti, ale postupne mi bolo jasné, že prišiel môj koniec. Ešte pár mesiacov som sledoval, akou ohromnou rýchlosťou sme dokázali inovovať svet, čo mi dodávalo vnútorný pokoj. Odišiel som v mieri 5. októbra 2011 s vierou, že najjasnejšie dni Applu ešte len prídu.